

РЕШЕНИЕ

№ 965

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11546** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) срещу Решение № 4251 от 10.11.2022 г. по НАХД № 12456/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 104-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № НП-98/05.08.2021 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на „Булгартрансгаз“ ЕАД, на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 353 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева, представляваща 0,0055 на сто от годишния оборот за 2020 г., за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна. Касаторът твърди, че същото е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание, чрез юрк. П. поддържа касационната жалба и претендира разности.

Ответникът – „Булгартрансгаз“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юрк. Д. и юрк. Т. оспорват жалбата като неоснователна. Претендират присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за основателност на касационната жалба.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че председателят на КЕВР разпоредил да се извърши проверка на „Булгартрансгаз“ ЕАД относно използваните начини на финансиране при реализацията на „Проект за развитие и разширение на газопреносната система на „Булгартрансгаз“ ЕАД.

При проверката „Булгартрансгаз“ ЕАД предоставило заверени копия на сключени договори за банкови кредити. Към документите бил приложен сключеният между „Булгартрансгаз“ ЕАД и „Банка ДСК“ АД договор №2867 от 26.03.2021 г. за инвестиционен кредит.

Съгласно т.6.1. от процесния договор за обезпечаване на всички вземания на кредитора, както и евентуални бъдещи анекси, с които се извършват промени в условията и параметрите на кредита, „Булгартрансгаз“ ЕАД се е задължило да учреди, респективно учредява в полза на кредитора на финансово обезпечение съгласно Закона за договорите за финансово обезпечение, чрез прехвърляне в собственост на кредитора, по негова сметка, на парични средства в размер на минимум 18% от стойността на всяка поискана за усвояване сума от кредита, като кредиторът придобива собствеността и всички права върху финансовото обезпечение със заверяване на неговата сметка с паричните средства.

Според договора сумите в размер до 50 000 000 евро се усвояват до 30.06.2021 г., а остатъкът от сумата в размер на 20 000 000 евро се усвоява в период от 01.10.2021 г. до 30.10.2021 г.

Процесният договор бил сключен без за това „Булгартрансгаз“ ЕАД да е получило разрешение от КЕВР преди датата на сключване на договора.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН, а въз основа на него

и процесното НП.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че при издаването на НП че при издаването на постановлението са допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, тъй като при съставяне на АУАН и издаване на НП не са спазени изискванията на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН относно дължимото съдържание.

Решението е правилно.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, съдът правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, като е изложил съобразени с доказателствения материал правни изводи, че е налице нарушение на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция.

Правилно СРС е обосновал извод, че в настоящия случай, дружеството е санкционирано без да е посочена пълна правна квалификация на извършеното нарушение. Вменената за нарушена разпоредба на чл. 21, ал. 1, т. 23, предл. второ от ЗЕ, урежда регулаторно правомощие на КЕВР да разрешава извършването на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие. Тук следва да се посочи, че производството по даване на разрешение за извършване на сделки е уредено в чл. 92 от Наредба № 3/2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Поведението на санкционираното дружество е уредено в чл. 92, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., поради което правилно СРС е достигнал до обоснован извод, че процесното нарушение следва да се квалифицира по чл. 92, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Това са относимите правни норми по процедурата за даване на разрешение за сключване на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ. В издаденото НП обаче липсва коректно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на относимата към извършеното нарушение правна квалификация, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ не съдържа правило, което обвързва дружеството с дължимо поведение, което след като не е било предприето да води до неговото санкциониране. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение,

водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществени, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4251 от 10.11.2022 г. по НАХД № 12456/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 104-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, да заплати на „Булгартрансгаз“ ЕАД, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

